

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Cbi/26/2004
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1004112772
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Bahníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1004112772.18

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Oľgy Baníkovej a členiek senátu JUDr. Ľubici Kriškovej a JUDr. Ľubici Břouškovéj, v právnej veci žalobcu: W. N., B. XX, XXX XX Z. - V., zast. Advokátska kancelária Mojžiš a partneri, s.r.o., Sasinkova 10, 811 08 Bratislava, IČO: 35 892 994, proti žalovanému: JUDr. Anton Tichý, M. R. Štefánika 20, 902 01 Pezinok, SKP Stavebné bytové družstvo Viktoria, Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 31 397 425, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, o trovách konania, takto

rozhodol:

Štát má nárok na trovy konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Bratislave ako súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 9Cbi/26/2004-551 zo dňa 07.11.2017 rozhodol tak, že žalovaný je povinný vylúčiť z konkurznej podstaty úpadcu Stavebné bytové družstvo Viktoria, Miletičova 1, Bratislava, IČO: 31 397 425 nehnuteľnosti: nebytový priestor č. X/XX, suterén o výmere 15,93 m², ako aj podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach v podiele 1593/591115, nebytový priestor č. X/XX, suterén o výmere 15,39 m², ako aj podiel na spoločných častiach a zariadeniach v podiele 1539/591115, nebytový priestor č. X/XX, suterén o výmere 16,08 m², ako aj podiel na spoločných častiach a zariadeniach v podiele 1608/591115, nebytový priestor č. X/XX, suterén o výmere 16,08 m², ako aj podiel na spoločných častiach a zariadeniach v podiele 1608/591115 a nebytový priestor č. X/XX a suterén o výmere 16,08 m², ako aj podiel na spoločných častiach a zariadeniach v podiele 1608/591115, zapísané na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom Z. R., katastrálny odbor, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi plnú náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave žiadosťou zo dňa 21.06.2001 požiadal U. Z. M., F.M., O. Z. o zaslanie prehľadu o pohybu na účte špecifikovanom v žiadosti. U. Z. M., F.M.. listom zo dňa 11.07.2011 zaslal súdu fotokópiu prehľadu o pohybe na účte v rozsahu 1 strany spolu so sprievodným listom odôvodňujúcim oprávnenosť fakturácie bez uvedenia výšky uplatňovaných nákladov. Dňa 26.08.2011 bolo súdu zaslané doplnenie, v ktorom U. Z. M., F.M.. zaslal faktúru č. XXXXXXXX ako aj špecifikáciu nákladov, ktoré boli vyčíslené na sumu 15,34 Eur.

2. Súd z obsahu spisového materiálu zistil, že uznesením č.k. 9Cbi/26/2004-416 zo dňa 02.09.2011 bola U. Z. M., F.M., Š.F. X/A, XXX XX Z., R.: XX XXX XXX priznaná úhrada nákladov vo výške 15,30 Eur, ktoré bolo vyplatené zo štátnych rozpočtových prostriedkov.

3. Podľa § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

4. Podľa § 128 Občianskeho súdneho poriadku (účinného v čase vydania uznesenia č.k. 9Cbi/26/2004-416), každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť

skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov. Napriek tomu, že uvedené ustanovenie nebolo prenesené do Civilného sporového poriadku, súd postupoval podľa § 259 CSP, v zmysle ktorého, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

5. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa čl. 4 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

8. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v konaní neúspešný a štátu vznikli trovy konania spojené s vykonávaním dôkazov, súd rozhodol, že štát má právo na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. Civilný sporový poriadok vypustil úpravu trov štátu, pričom nezohľadnil trovy vzniknuté v konaniach začatých pred jeho účinnosťou (čo je aj prípad prejednávanej veci). Povinnosťou krajského súdu preto bolo vysporiadať sa s touto situáciou. Krajský súd tak aplikujúc základné princípy čl. 4 ods. 2 CSP má za to, že štátu patrí náhrada trov, ktoré mu reálne vznikli (reálne ich vynaložil), v súlade s vtedy platnou procesnou normou (§ 148 OSP), ktorá mu garantovala nárok na ich náhradu. Garanciu tohto nároku už nový procesný predpis nedáva a štát nemá priestor na uplatnenie si skôr vzniknutých trov. Krajský súd preto dospel k záveru, že je potrebné aplikovať základný princíp uvedený v čl. 4 ods. 2 CSP a priznať štátu nárok na náhradu vzniknutých trov. Priznanie tohto nároku štátu si súd prvej inštancie volí ako normu, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva CSP tak, že jej výsledkom bude rozumné usporiadanie procesných vzťahov, zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít priznávajúcich v doterajšej súdnej praxi štátu nárok na náhradu vynaložených trov konania. Vzhľadom na absenciu úpravy trov konania štátu v CSP, krajský súd aplikoval ust. § 262 ods. 1 a § 259 CSP, nakoľko štátu vznikli trovy konania v súvislosti s dokazovaním.

9. Krajský súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol o nároku na náhradu trov štátu voči žalovanému, tak ako je uvedené vo výroku uznesenia.

10. O výške trov konania štátu v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia.

11. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 365 CSP.